

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 36 / פרשת וארא תשפ"ג

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
☎ 052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף פ"ז:

"רבי מאיר אומר לרבות את הסומא"

הגמרא השבוע מביאה את דעת רבי מאיר: עיוור שהרג בשגגה, דינו ככל אדם שהרג בשגגה, לגלות לעיר מקלט. ואם ימצא אותו גואל הדם מחוץ לעיר המקלט - יהרגהו. ומדוע אין מתחשבים בעיוורונו? רש"י מפרש שגם עיוור יכול להרגיש בהימצאותו של אדם בסביבה, לכן גם הוא נדרש לזהירות שלא לפגוע באחרים, גם לא בשוגג.

אנו למדים מכך את חשיבות שמירת החיים. אין תירוץ המצדיק חוסר זהירות בחיים של הזולת גם לא עיוורונו! פגיעה בחיי הזולת הינה העבירה היחידה שגם בשוגג עלולים להיהרג עליה! שכן חיי אדם הם הדבר היקר ביותר עלי אדמות.

נהג שנתפס בנהיגה שלא על פי חוקי התנועה הועמד למשפט על סעיפים חמורים, בבהלתו בא לסטייפלו בבקשה שיברכנו לזכות במשפט. במקום ברכה 'זכה' לנזיפה חמורה: "אתה מבקש שאברכך?! כיצד אעשה זאת? הרי כשעברת על חוקי התעבורה סיכנת חיי אדם, וראוי אתה לעונש החמור ביותר".

איך זה קשור אלינו?

בטיול, בטיפוס ובמשחק ובמיוחד בכביש, לעולם לא נזלזל, לא בחיינו וכל שכן שלא בחיי אחרים, תוצאה כואבת של חוסר זהירות אינה 'שגגה', זו תוצאה בלתי נסלחת.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף פ"ג.

"ויכולה היא להנות בלקט שכחה ובפאה"

המשנה השבוע פוסקת: אשה שנדרה שלא תקבל טובת הנאה משום אדם בעולם, יכולה לקחת משדות ישראל "לקט שכחה ופאה", אלו הם הפירות שמצווה התורה להשאירם לעניים, זאת לפי שהם אינם נחשבים של בעל הבית, אלא של העניים.

אינם של בעל הבית? - ידעק המזדעק, הרי אלו פירות שדותיו, והוא שתרים אותם לעניים!

בהכרח שלא כך הוא הדבר: הצדקה שאותה אנו נותנים לעניים אינה הכסף שלנו... היא פקדון שניתן לנו על מנת להעבירו לבעליו, כלומר לעניים... וככזה אנו צריכים לראותו.

"החסיד יעבץ" - מהגדולים שבגולי ספרד - נשא משלו: מעשה באיכר ולו שדות למלאו העין. כיון שקץ בטרחה להשקותם, עמד והתקין צינור לכל שדה, וכך לא היה עליו אלא למלאות את הצינורות במים. באחד הימים הבחין בנו שבאחד הצינורות אביו אינו ממלא מים, כששאלו לפרש הדבר הסביר האב: "בצינור זה קיימת סתימה, וכיון שהמים אינם מגיעים לשדה, אין כל סיבה למלאותו במים".

והנמשל: בעל הממון אינו אלא צינור להעביר את הכסף לעני, אם חלילה הכסף אינו מגיע למטרתו, מבינים מלמעלה שישנה 'תקלה'... והברכה עלולה חלילה להפסק.

איך זה קשור אלינו?

"תן לו משלו, שאתה ושלך שלו" - כך אומרים חז"ל. אין דורשים מאיתנו לתת לצדקה 'משלנו', אלא 'משלו', איננו אלא מחזיקים בפקדון ומנהלים אותו באמונה ומעבירים אותו ליעדו - לצדקה.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף פ"ג.

"דיספוד יספדון ליה, דיבכון יבכון ליה"

בגמרא השבוע אנו לומדים שאדם שנהג להספיד אחרים ולכבדם לאחר מותם, יזכה שגם אותו יכבדו לאחר פטירתו.

הדבר נכון בכל תחומי החיים. כדרך שאדם נוהג עם סביבתו כך תנהג סביבתו אתו: ככל שתחייך לזולת תזכה גם אתה לחיוכים. תעזור - ישמחו לעזור לך. תרום - ותקבל הרבה יותר.

ומשל נאה משלו על כך: כפרי נבער הזדמן פעם לביתו של גביר מכניס-אורחים. הוא הופנה לישון באחד מחדרי השינה, אך בכניסתו לחדר הופתע לפגוש מולו אדם נרגז ועצבני: "אדוני", פנה הכפרי אל הדמות בזעם, "מדוע אתה כועס?", אך הדמות הפכה לזועמת עוד יותר. הכפרי נופף בידיו באיום, והלה נופף לעומתו בחזרה. כשכולו כועס יצא הכפרי והתלונן למארחו: "שיכנת אותי בחדר עם איש רע שמחמיץ אלי פנים ללא סיבה, אבקש שתעבירני לחדר אחר". הגביר שהבין מיד שהאיש בסך הכל נתקל במרָאָה, פריט שאותו לא הכיר מעודו... הסביר לו בבת שחוק ובנועם: "אין צורך להוציא את האיש, אדרבה, חייך אתה אליו ותיווכח שאף הוא יקבל אותך בשמחה..."

איך זה קשור אלינו?

"כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם", "איזהו מוכבד, המכבד את הבריות", ככל שנחייך יותר לזולת - יחייכו אלינו, ככל שנעניק יותר, כך נקבל יותר.